

❧ Zpravodaj ❧

Českého krajanského spolku **Beseda**

Číslo 1 - 2008 (Únor 2008) Trimestriel – février

EDITOR : Anita Březinová –Vanesse, 15, Rode Kruisstraat, 2830 Willebroek

Tel.: 03 / 866 05 07, E-mail: anitabrezinova_int@msn.com

Bureau de dépôt: 1420 Braine-l'Alleud 1

Miss Belgie Alizée Poulicek

přeje všem krajanům úspěšný rok

2008

Beseda
15, Rode Kruisstraat,
2830 Willebroek

BELGIQUE – BELGIE
P.P.
1420 BRAINE-L'ALLEUD
6/68473

Destinataire

Nepřehlédněte Nepřehlédněte Nepřehlédněte Nepřehlédněte Nepřehlédněte

Vážení a milí krajané,

dovolte mi, abych vám nejprve popřála mnoho úspěchů do nového roku a poděkovala za úsilí, které vynakládáte na zachování českých zvyků a prosazení české kultury v Belgii.

Vzhledem k tomu, že česká vláda se ve vztahu k české krajské komunitě snaží prostřednictvím ministerstva zahraničních věcí o totéž, ráda bych vás seznámila s možnostmi, které se v tomto směru pro vás nabízejí. Dovolte mi tedy, abych na stránkách Zpravodaje ocitovala úryvek z informačního dopisu MZV, který jsme v tomto směru obdrželi. Jedná se o nabídku tří různých studijních programů, kterou, jak doufám, někteří z vás v letošním roce využijí.

Jak sami uvidíte, pro správné a včasné vyplnění přihlášek je potřeba součinnosti mezi ZÚ a krajským spolkem. Prosím vás tedy, abyste počítali s tím, že spolek se musí k vaší kandidatuře vyjádřit, a teprve potom ji může dále zpracovat zastupitelský úřad.

Budete-li potřebovat další informace, můžete využít níže uvedené internetové stránky nebo se obrátit na konzulární oddělení.

Lenka Pokorná
Vedoucí KO ZÚ Brusel

**Instrukční dopis k realizaci usnesení vlády ze dne 14. prosince 2005 č. 1622
Program podpory českého kulturního dědictví v zahraničí na léta 2006 až 2010 bod II/1**

Krajský vzdělávací program

V roce 2008 bude v souladu s usnesením vlády ze dne 14. prosince 2005 č. 1622 ve znění usnesení vlády ze dne 4. dubna 2007 č. 329 - „**Program podpory českého kulturního dědictví v zahraničí na léta 2006 až 2010**“ (text usnesení viz www.vlada.cz) - ve spolupráci MZV ČR a MŠMT ČR pokračovat realizace tzv. **krajského vzdělávacího programu**. Tento program navazuje na někdejší vzdělávací programy určené pro krajské komunity (usnesení vlády č. 217/1995 a č. 1306/2000). Vzdělávací programy tradičně patří k nejúspěšnějším a nejefektivnějším projektům směřovaným k zahraničním Čechům, těší se velké oblibě, poskytují pozitivní zpětnou vazbu a jsou konkrétním a viditelným vyjádřením zájmu ČR o Čechy žijící v zahraničí.

Věnujte prosím pozornost tomuto dopisu, který stanovuje řádné postupy a termíny k realizaci uvedeného usnesení v rámci krajského vzdělávacího programu. Spolugestory realizace programu jsou Odbor pro krajany, kulturu a prezentaci MZV (OKKP), Dům zahraničních služeb MŠMT (DZS) a Odbor mezinárodních vztahů MŠMT (OMV).

Semestrální studijní pobyty

Stipendia jsou určena pro studenty z řad krajanů s přednostním zaměřením na následující obory: *učitelství českého jazyka a literatury, historie, etnologie, dějiny umění a teologie*. Jedná se obecně o obory související s podporou udržení a rozvoje znalosti českého jazyka a literatury. Ročně je poskytováno 15 dvousemestrálních (dělitelných na 30 semestrálních) stipendií na vybraných veřejných vysokých školách v ČR.

Studentům je po dobu studia vypláceno měsíční stipendium včetně příplatku na ubytování ve výši 7.000,- Kč (bakalářské a magisterské studium) a 7.500,- Kč (doktorské studium). Ubytování a stravování ve školských zařízeních je poskytováno za stejných podmínek jako studentům - občanům ČR. Úhrada nákladů zdravotní péče je zajištěna v rozsahu požadovaném zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Výše finančního příspěvku na dopravu do ČR a zpět bude stanovena dodatečně v závislosti na možnostech rozpočtu. Přijetí na konkrétní vysokou školu, komunikaci s ní a organizační zajištění studia realizuje DZS.

Vyplněnou přihlášku (viz www.dzs.cz) spolu s potvrzením a doporučením krajského spolku a stanoviskem

ZÚ je třeba zaslat prostřednictvím ZÚ na OKKP:

- pro studium v zimním semestru 2008/2009 (od 1. 10. 2008) **do 31. 3. 2008**; rozhodnutí o přijetí či nepřijetí bude učiněno komisí složenou ze zástupců OKKP, DZS a OMV **do 15. 5. 2008**; dekrety o přijetí obdrží vybraní stipendisté od DZS prostřednictvím OKKP a ZÚ;
- pro studium v letním semestru 2008/2009 (od 15. 2. 2009) **do 31. 8. 2008**; rozhodnutí o přijetí či nepřijetí bude učiněno komisí složenou ze zástupců OKKP, DZS a OMV **do 15. 10. 2008**; dekrety o přijetí obdrží vybraní stipendisté od DZS prostřednictvím OKKP a ZÚ.

Čtyřtýdenní kurz českého jazyka v ČR pro krajany

Ročně je poskytováno 60 stipendijních míst k účasti na čtyřtýdenním letním kurzu v ČR, který zahrnuje výuku a mimoškolní aktivity se zaměřením na osvojení základů českého jazyka a poznávání českých realit. Výuka sestává z celkem 90 vyučovacích hodin ve skupinách rozdělených dle stupně jazykových znalostí. Na závěr obdrží účastníci osvědčení o absolvování kurzu. Stravování a ubytování je hrazeno. Úhrada nákladů zdravotní péče je zajištěna v rozsahu požadovaném zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Výše finančního příspěvku na dopravu do ČR a zpět bude stanovena dodatečně v závislosti na možnostech rozpočtu. Věkový limit je stanoven na min. 18 let (účastník musí dovršit tento věk nejpozději v den zahájení kurzu). Horní věková hranice není stanovena. Od krajanských spolků a ZÚ očekáváme vyjádření ke způsobilosti jednotlivých uchazečů absolvovat kurz a k předpokládané smysluplnosti a efektivitě využití získaných znalostí. Nadále je také možné zúčastnit se kurzu v kategorii tzv. „samoplátců“.

Vyplněnou přihlášku (viz www.dzs.cz) spolu s doporučením krajanského spolku a stanoviskem ZÚ je třeba zaslat prostřednictvím ZÚ na OKKP **do 15. 3. 2008**. Komise složená ze zástupců OKKP, DZS a OMV do 15. 4. 2008 rozhodne o přidělení stipendií a **do 15. 5. 2008** zašle DZS prostřednictvím OKKP a ZÚ vybraným kandidátům dekrety o přijetí. Doporučujeme sledovat aktuální informace, pokyny a doporučení na stránkách: www.dzs.cz. Nevybraní uchazeči se stávají automaticky náhradníky, případné dodatečné přijetí jim bude operativně oznamovat OKKP prostřednictvím ZÚ, popř. přímo studijní odbor DZS (při nebezpečí z prodlení). Vyžaduje-li to vízový režim mezi ČR a konkrétním státem, je účastník kurzu povinen zajistit si příslušné české vízum.

Dvoutýdenní kurz metodiky výuky českého jazyka pro vyučující z řad krajanských komunit

Ročně je poskytováno 20 stipendijních míst. Účastníci absolvují dvoutýdenní intenzivní výuku metodiky s cílem zdokonalit a stabilizovat formy vyučování češtiny. Součástí kurzu je i návštěva odborných pracovišť, která mají vazbu na český jazyk a literaturu. Účastníkům jsou plně hrazeny doprava, ubytování a stravování. Účastníci navíc obdrží finanční příspěvek na osobní výdaje. Úhrada nákladů zdravotní péče je zajištěna v rozsahu požadovaném zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Kurz realizuje DZS ve spolupráci s vybraným smluvně zajištěným školským zařízením. Účastník kurzu musí mít alespoň 18 let a musí umět dobře česky. Do kurzu je možno přihlásit se opakovaně.

Na internetové stránce DZS (www.dzs.cz) je možno získat přihlášku do kurzu, informace o jeho průběhu, termínu konání a dalších náležitostech účasti. Vyjádření krajanského spolku k žádosti svého člena musí obsahovat podporu a zdůvodnění účasti ve prospěch rozvoje výukových a kulturně-osvětových aktivit spolku. ZÚ připojí k žádosti také svůj stručný komentář a **do 15. 3. 2008** ji zašle na OKKP. Komise složená ze zástupců OKKP, DZS a OMV do 15. 4. 2008 rozhodne o přijetí do kurzu a **do 15. 5. 2008** zašle DZS prostřednictvím OKKP a ZÚ vybraným kandidátům dekrety o přijetí.

Termín kurzu bude v roce 2008 s největší pravděpodobností posunut zpět z poloviny září na přelom srpna a září. Doporučujeme sledovat aktuální informace, pokyny a doporučení na stránkách: www.dzs.cz

Divadlo „JEN TAK“

Pod českou Besedou vznikl v tomto roce ochotnický divadelní soubor, který nese název „Jen tak“. Naším prvním počinem je nastudování divadelní hry A. Jiráska „Lucerna“. Hra bude mít premiéru ve dnech 11. a 12. dubna 2008 v prostorách radnice na Tomberku (Woluwe St. Lambert, stanice metra Tomberk).

Pro Lucernu jsme se rozhodli proto, že tato hra je základním stavebním kamenem ochotnických scén a že svým nekonfliktním a důvěrně známým obsahem může přispět k dobré náladě našich krajanů. Pokud jde o nás – herce a pomocníky, kteří se různým způsobem podílejí na tomto záměru – sešli jsme se k této společné práci i proto, abychom nebyli jen konzumenty kultury, ale pokusili se také o nějaký vlastní kulturní vklad. Jsme mimo naši zemi, ale nezapomínáme na naše kulturní dědictví, na náš jazyk a lidovou tradici. To je hlavní poselství našeho divadla. Netroufáme si odkrývat a komentovat současné politické problémy, chceme se vrátit k takovému uměleckému projevu, který člověka vrací zpět do národních dějin a otevírá mu perspektivu smíření s vlastní minulostí, tradicí i přírodou.

Lajkep Tomáš – umělecký vedoucí

Úředně ověřené/prosté překlady všech oficiálních dokladů z/do všech jazyků, legalizace zdarma:

rodné, oddací listy, trestní rejstříky, vysvědčení, diplomy, řidičské průkazy, potvrzení k sňatku/spolužití, policejní protokoly, soudní rozhodnutí, notářské zápisy, daňová přiznání, nájemní smlouvy, osvědčení pro pojišťovny, úřady sociálního zabezpečení, zápočtové listy, lékařské zprávy, odborné studie, vědecké práce, technické překlady, atd. Zajišťujeme rovněž tlumočení (standardní, přísežné, konsektivní, simultánní)

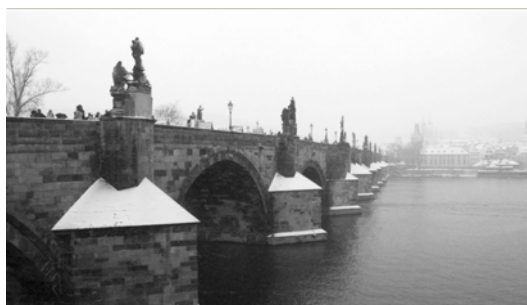
Kontakt : JanWanka

Tel.:027344765

Fax:027344765

GSM:0495/671638

e-mail: jan.wanka@chello.be

WORK & LIFESTYLE OPPORTUNITIES IN PRAGUE

Enjoy Czech cosmopolitan culture, cuisine, hospitality, historical centre, great night life and romantic scenery in Prague.

We offer you life experience, employment & growth potential in the heart of Central Europe.

Accenture is one of the world's leading management consulting, technology services and outsourcing companies. We're looking for talented people, with strong language skills, to join our team in **Prague, Czech Republic** on the following position:

- Customer Service Clerk
- HR administrator
- Financial Documents administrator

We do not require any previous experience, suitable even for fresh graduates.

We offer:

Accenture has fabulous locations in the center of Europe. There are 3 offices in Prague, Czech Republic. We provide you training programs according to your individual needs. For proactive and responsible candidates we offer professional growth. Our employees enjoy wide range of benefits as 5 weeks of holidays, meal vouchers, AMEX credit card, recreation/wellness vouchers, pension/life insurance etc.

To make your new work easier we offer relocation package, which includes free flight ticket to Prague, visa arrangements, assistance in finding accommodation and additional one month salary payment.

**For open positions in Accenture Prague visit - www.accenture.cz/career
or send your resume on denisa.michalkova@accenture.com**

AKCE VÁNOČKA 2007

1. FÁZE aneb „Překročen rychlostní rekord na trati Brusel Schuman – Braine-l'Alleud“ (cca 20km)

Byla to příjemná sobota a dle předchozí domluvy se „řidičkou“ Anitou jsem se vydala na Schuman, kde jsme měly domluvený sraz. Anita přijela a po nezbytném „líbacím“ přivítání, naložení tašek, připoutání bezpečnostních pásů apod., nakázalo se Marcele (rozuměj GPS), že nás má dovézt k Olze. Milá Marcela pravila, že máme jet na Rue de la Loi (čili Wetstraat ☺), což mi, přiznám se, bylo trochu podezřelé, neb já bych to brala rovnou výjezdem na dálnici a přes Ring 0 směrem na Waterloo (ale nejmenuji se Marcela, že? ☺).

Vyrazili jsme tak, jak navigace poroučela – přece jenom se můžeme přiučit jiným cestám, ne? – ale zhruba po 15 minutách jízdy Bruselem, kdy jsme sice poznaly i uličky, o jejichž existenci jsme předtím neměly ani tušení, a měly dostatek času, prohlédnout si vitríny všech krámků na chaussée d'Ixelles, ale k Braine-l'Alleud jsme se moc nepřiblížily, jsem to vzala do svých rukou, neb jsem tu vánočku chtěla ten den OPRAVDU mít čas upéct ☺.

Pokračovaly jsme úspěšně dále, pomalu a jistě jsme nabraly ten správný směr... a vzhledem k tomu, že nás bylo v autě pět veselých ženských, dovedete si asi představit, že jsme opravdu měly náležitě „rozjařeno“. Jelikož jsme cestou musely zastavovat na semaforech a cesta proto byla trošku otravná, velice jsme přivítaly malé zpříjemnění v podobě cyklisty mužského pohlaví ve velmi přiléhavých kalhotách ☺ a všechny jsme uznaly, že je to velice pěkný pohled (ano pánové – i ženské se dívají ☺). V dobré náladě jsme na něj zatroubily... načež chudák cyklista, domnívaje se, že někomu vadil, nebo způsobil nějaký dopravní prohřešek proti pravidlům silničního provozu, málem spadl z kola, jak se snažil se „srovnat“ do svého jízdního pruhu a ve stejném okamžiku kouknout, co vlastně provedl. To, jak si ten chudák „zakvedlal“ řidítka, u nás vyvolalo bujarý smích, až se auto otřásalo a pozvedlo nám náladu ještě o kousek výše. Na dalších semaforech nás pán dojel a my na něj opět troubily a mávaly mu, přičemž jemu, dle jeho výrazu, muselo hrozně vrtat hlavou „kdo mě to vlastně zdraví“, neb nám málem strčil hlavu až k okýnku, jak se snažil rozpoznat, kdo ze známých to vlastně sedí v autě. Jeho nechápavý pohled = náš větší a větší záchvat smíchu. Na třetím semaforu, při třetím zatroubení a zamávání již pochopil, že nikoho z nás nezná a to v něm probudilo jeho mužskou hrdost a ješitnost a tak se chtěl trochu předvést... neboť ve chvíli, kdy naskočila zelená, zvedl „zadní partie“ do výšky a začal zběsile šlapat, aby jel co nejrychleji...

V tu chvíli jsme ale dojezdy k Delvitě a tam se musely zastavit, neb Anitě jaksi chyběly ingredience, nezbytné k upečení vánočky. Takže jsme se rozeběhly do delvit'áckých uliček a když jsme objevily všechny „nezbytné“ věci, jako čokoládu, ovoce, šampaňské apod. ☺ jsme se mohly vydat dál.

K Olze jsme dorazili zhruba v 15h45, což znamená, že jsme tu vzdálenost ujely za 1h30... až se někomu z vás podaří, tento „rekord“ překonat, dejte nám určitě vědět ☺

2. FÁZE aneb „Vážení, míchání, hnětení, kynutí, pletení a pečení“

Po přivítání se se všemi, kteří již byli namístě, nadešel ten tolik příjemný čas povídání si, ochutnávání chlebiček a jiných laskomin, pití, poznávání nových lidí a poslouchání zajímavých životních příběhů apod. Na každého, kdo se chtěl naučit vánočku, přicházela postupně řada, neboť v tom množství mouky, másla, mléka, vajec, zadělavacích a kynoucích mís, byla heslem dne především trpělivost, neboť každá vánočka potřebuje svůj čas a do kuchyňky jsme se nemohli vejít všichni najednou. Jak jsem již ale napsala... všechen ten čas byl velice fajn, proložený příjemnými chvilkami s ostatními, kteří také přišli.

Celá ta vánočková sobota proběhla úspěšně, všechny vánočky, které se upekly, vypadaly krásně, žádná se nepřipálila, všechny vykynuly, byly zapleteny dle rad „vrchní pletařky“ Olgy, zkrátka a dobře – mohli jsme s nimi vyrazit někam na trh, určitě bychom bývali měli veliký úspěch! Řekla bych, že jsme se mohli pochválit dle starého úsloví „zlaté české ručičky“!

Osobně jsem strávila velice příjemných pár hodin ve společnosti zajímavých a milých lidí a už se těším na příští rok, až se tato akce bude opět opakovat (doufám, že si to Olga do příštího roku nerozmyslí a opět nám otevře své dveře), protože bez té vánočky se klidně i obejdu, ale tak příjemnou společnost nenajdu hned tak na každém rohu.

Eva :-)

Milí krajané,

někdy před více než rokem jsem psala úvodník do Zpravodaje nazvaný „Čas změn“, který měl být velkou výzvou pro všechny krajany. Ty změny se opravdu konaly, nový vítr zavál nejen do našeho výboru, ale rozhýbal i ostatní krajany. Změnil se styl práce, koná se více akcí, na které chodí stále více a více v Belgii žijících Čechů. A nejen Čechů. Poslední Mikulášská zábava byla konána v těsné spolupráci se Slováky. Byla to paráda!

Proč vám o tom všem povídám? Z jednoduchého důvodu. Díky těm všem změnám mohu konečně odejít na zasloužený odpočinek i já. Být krajanským inventářem ještě neznamená, že zůstanu ve výboru do odstřelení ☺. Bylo to krásné, ale jak praví básník, bylo toho již dost. Teď již nadešel i můj čas. A nejenom můj. Z výboru odcházíme spolu s nejlepší pokladnicí, jakou jsme kdy měli, s Martou Hoenigovou. Loučíme se nerady, avšak nyní již nadešel čas pro předání žezla mladé generaci. Nebojte se ale, v krajanském spolku zůstáváme i nadále. A moje články si budete moci číst ve Zpravodaji i nadále. Asi až do toho odstřelení. ☺

Vaše Alena Gilbert

Jak Marta Hoenig, tak i Alena Gilbert zůstávají ve spojení s krajanským výborem a nadále budou našimi externími spolupracovnicemi. Obě se rovněž stávají čestnými členkami našeho spolku. Za letitou práci jim děkujeme. Na jejich místo do výboru Besedy přicházejí Eva Foltýnová a Tomáš Lajkep, které tímto vítáme.

Anita, Ruth a Olga ☺

Představujeme vám krajany: Rozhovor s Miss Belgie Alizée Pouliceč:

Když jsem se po očku dívala na volbu Miss Belgie, zaslechla jsem jméno “Pouliceč”, v duchu mi sice problesklo hlavou, “že by to byla Češka?”, ale hned jsem si řekla, že už mám asi profesní deformaci a Čechy vidím všude. Nicméně vyvolená se mi moc líbila a jaké bylo mé překvapení, když jsem si ráno otevřela noviny a na titulní straně byla Alizée Pouliceč, u které bylo mimo jiné napsáno.... že má jednoho z rodičů Čecha a jejím druhým jazykem je čeština. Ihned se ve mně zrodil nápad Alizée oslovit, napsala jsem na belgickou agenturu Miss a k mému překvapení jsem téměř ihned dostala odpověď, následovala schůzka a zde vám přináším krátký rozhovor s velmi krásnou a zároveň inteligentní dívkou....:

Asi vám položím klasickou otázku: Kdo vás přihlásil do soutěže Miss Belgie?

Přihlásila mne maminka, ale modeling jsem dělala už v Praze u agentury Czech Models, protože jsme v Čechách bydleli.

... takže jste narozena v Čechách?

Ne. Narodila jsem se v Belgii, ale když mi bylo asi pět let, odstěhovali jsme se s rodiči do Čech. Tatínek zakládal řetězec Delhaize – Delvita v ČR. Bydleli jsme v Berouně, v Hořovicích a do školy jsem chodila do francouzského lycea v Praze, kde jsme měli výuku jen ve francouzštině.

Jak dlouho jste navštěvovala lyceum?

Asi do 11 let, musela jsem neustále dojíždět do Prahy a byla pořád na cestách, neměla jsem čas na kamarádky, žádný volný čas. Rodiče se mnou potom rozhodli, že budu pokračovat na gymnázium v Hořovicích.

... a přechod z francouzštiny do češtiny?

..... no lehké to nebylo. Profesori navrhli nejprve, abych opakovala rok, ale s tím nesouhlasili rodiče. Po dohodě jsme potom vypracovali plan, kde jsem musela do půl roka absolvovat doučování v češtině. Všichni mi pomáhali, nakonec jsem vše dohnala a pokračovala normálně ve studiu s ostatními spolužáky. Paní profesorka češtiny sice věděla, že na samé jedničky to nikdy nebude, ale to asi nebylo ani možné. Ale jazykově jsem vše zvládla. (* Potvrzuji, Alizée má perfektní vyjadřování i slovní zásobu.) Ráda vzpomínám i na matematikáře – báječný, spravedlivý člověk...

Škola v Čechách a škola tady.... Vidíte rozdíl??

Myslím, že v české škole se musí více poslouchat a učitel má více respektu. Když přišel profesor na gymnázium v Hořovicích do třídy, museli jsme se všichni postavit a být ukázněni.... V Belgii je volnější morálka.....

...a kamarádky? Kamarádi? Tam jste češtinu též potřebovala...

Abych přiznala, nejvíc jsem se naučila češtinu od mého českého přítele. Kamarádky jsem samozřejmě ve škole měla, a když jsem vyhrála Miss, dostala jsem od nich nespočet SMS. O všem se dozvěděly až z novin a televize, nikomu jsem nic předem radši neřikala. Moje nejlepší kamarádka byla a je Josefína Nesvadbová ☺.

Kdy jste se vrátila zpět do Belgie?

Mí rodiče se rozvedli, já a dva sourozenci jsme se vrátili s maminkou do Belgie, tatínek zůstal v Čechách. Maminka musela začínat de facto od nuly s třemi dětmi. Bylo mi asi 16 let.

Cítíte se Češkou nebo Belgičankou?

.... Asi obojí. Ráda jezdím do Prahy. Už teď jezdím sama autem, mám v Čechách tety, strýčky a otce. Když přijedu, vždycky mi uvaří oblíbené jídlo a povídáme a povídáme. Rodina má v Čechách pevnější místo na žebříčku hodnot a umí vám dát najevo, že vás mají rádi. To je moc hezký pocit, domov. Tady, v Belgii, jsem se narodila a mám tu obě babičky (i z otcovy strany, protože rodina Pouličkova v době totality emigrovala), jsem doma i tady.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

☺ kuřecí řízky

Máte hobby?

Ráda jezdím na koni. Už od dětských let.

Jak vidíte společenský a ekonomický vývoj v Čechách?

Česká republika prodělala velkou evoluci, v podstatě dohnala za krátkou dobu “západ”. Lidé jsou pracovití, mají stejné nároky, jezdí na drahé dovolené, pro mladé lidi je samozřejmé cestovat, studovat ve světě, mluvit cizími jazyky.

Češi jako národ mají proti Belgii “výhodu”, že prožili totalitní režim, z negativ se poučili. V tomto směru mají bohatší historii. Museli si vše tvrdě vybojovat. Nemluvím jen o materiální stránce, ale i o mezinárodním krédu. Jsem ráda, že se České republice daří dobře.

Čtete v češtině?

Ne. Ve francouzštině

Milá Alizée, přeji vám za všechny členy krajanského spolku Beseda hodně úspěchů v roce 2008 a všichni jsme na vás náležitě hrdí. Děkuji za rozhovor.

Fotky z Mikulášské, kterou jsme pořádali na Slovenském zastoupení spolu se Slovenským krajanským spolkem.

Čertů se snad každý bál, i dospělí
☺ (že, Lukáši a Wernere?)

Svatý muž byl rozvázný a
spravedlivý..... Poznáte, kdo je v
převleku?

Andělé byli opravdu andělští.....

Holčička Lisa hrála fantasticky na housle.....

Klauni: byli tentokrát dvojjazyční, ale slovensky a česky se je přece jen naučit nepodařilo. Živý králíček ,vytažený z klobouku – to bylo pro všechny děti velké překvapení.....

Myslím, že se Mikulášská líbila, dostali jsme několik velmi hezkých emailů...

Těšíme se na příští rok... jak slíbil ředitel ČC, pan Polívka - v Českém centru.

Anita

Akce GOLEM 26. 1. 2008

Pan Pokorný slavil 85. narozeniny.... šampaňské, dort od dcer Markéty a Ilony....dobrá lahvinka a přáníčko od krajanů. Písničku jsme mu pak zazpívali všichni. HODNĚ ZDRAVÍČKA, pane Pokorný !!!!!!!

Golem byl plný, museli jsme přidávat stoly. Patrikovi tímto též děkujeme a těšíme se na další sezení.

Momentky z loučení „výborek“

Patron Golema s manželkou “v akci” .

POVÍDKA

Už se zase těším do tanečních

Alena GILBERT

Ten vítr ve dveřích byla naše Karolínka se svojí úžasnou zprávou, že se jde totiž do tanečních. Jen jsem zaslechla onu vzrušující novinu, nesmírně jsem pookřála. Vzpomínky na taneční kurzy méj dcery Alice zůstaly nezapomenutelně vryty do méj paměti. „Teď si tedy taneční zopakují!“ zadoufala jsem. A nevědomky jsem se začala usmívat.

Vím, že jsou taneční pro kluky pravou pohromou. Trestem, který sice očekávají, avšak ve skrytu duše stále doufají, že je nějakým zázrakem mine. Nemine. Naštěstí. Protože bez tanečníků by dívky neměly s kým tančit. Což by byla hotová katastrofa. Dívky, na rozdíl od mládenců, po tanečku přímo prahnou. Ty nemusejí být do tanečních dotlačeny. Svoje taneční plány kují již daleko dopředu. Běhají vzrušeně po obchodech, aby zjistily, zda jsou dostatečně zásobeny vzdušnými šaty, ve kterých se budou při tanci vznášet jako peříčko, listují v módních časopisech, aby měly přehled o současných módních trendech, sledují kadeřnické kreace, které brzy zkrášlí jejich hlavy . . .

Panika ovšem nastává při výběru bot. Dnešní dívka nemá titěrnou nožku Popelky, z věčného nošení botasek ji má rozšlápnutou do čísla 41 ne-li 42, což jsou spíše lodě. U lodí velký výběr není, pokud ano, pak spolehlivě ve sportovní obuvi. Nebo v pánských botách. Což není právě to, co dívka hledá. Ta žádá úzkou moderní botku na kramfličku, navíc vyvedenou v pastelových barvách. Botku, která nesmí dělat obří nohu! A velký problém je tady. Ten však přenechám hlavinkám všech nových aspirantek na taneční.

Já sama raději zavzpomínám na dobu tanečních méj dcery. Na dobu, kdy již všechny šaty visely na ramínkách, boty byly úhledně srovnány v botníku, vlasy sestřiženy do nejmodernějšího účesu. . . Kdy jsme obě odhodlaně vykročily do t a n e č n í c h .

Ještě cestou mě dcera netrpělivě předbíhala, těšila se na kamarádky, na nová přátelství, na to, jak po skončení kurzu bude suverénkou, která zdolá každý parket. A možná . . . možná tam najde i svého prince. Jeden nikdy neví. Při vchodu do budovy jí však nohy poněkud zdřevěněly. A dřevěnými zůstaly ještě dlouho poté, co hodiny tanečních začaly.

Už se zase usmívám. Vidím totiž retrospektivně onu plejádu dřevěných nohou, se kterými se musel taneční mistr kurážně potýkat.

„Ráz dva tři, ráz dva tři“ odříkával mistr a všechny ty náhle ochrnuté nohy dívek i chlapců, se daly do pohybu. Rozkročení pěkně zešíroka, se dlouhými skoky hnaly kupředu. Objevila-li se v cestě překážka, většinou cizí noha, nemilosrdně se na ni šlápl. „Au! Au!“ ozývaly se bolestné výkřiky ze všech stran. Leč dav neviděl, neslyšel, urputně se řítit dál. Obzvláště do středu sálu, který tanečníky přitahoval jako magnet. Tam se cpalo tělo na tělo. Zato kraje parketu zely prázdnotou.

Kousek za onou prázdnotou, kolem tanečního sálu, jsme seděly na židlích my, tedy garde-dámy. Sledující bez dechu onen neuvěřitelný taneční rej. Onu skrumáž. Onu tlačenicí . . .

Zatímco se omladina zadýchávala na parketu, my se nesmírně bavily a zalykaly se smíchem. Nakonec jsme volily jediný způsob, jak přestat. Schovaly jsme hlavy pod pléd, abychom nic neviděly. Jenže přestaňte se smát, když i pod pléd k vám zaznívá hlas mistra, odříkávajícího svoje „ráz dva tři, ráz dva tři“, nebo „levá pravá levá“, či „volně, rychle, říkám teď rychlé, ne u toho spát“, nebo „útok vpřed, útok vzad, švih a švih!“ . . .

Pod plédem jsme sice neviděly soustředěné výrazy a vytřeštěné oči našich potomků, avšak otevřel se nám zespodu pohled na všechny ty krokové variace dřevěných nohou. Které, při výzvě mistra, uvolnily občas střed parketu, aby se roztančily až k nám a bolestivě pošlapaly i naše nohy. Se smíchem zkrátka přestat nešlo. Ať jsme se dívaly zespodu nebo svrchu.

Nesmím ale přehánět. Mezi všemi začátečníky se nacházeli i tři lvi salonů. Ti tančili jako bozi. Zájem všech dívek se tedy soustředil hlavně na ně. Byla-li dámská volenka, strhávala se o ně pravá bitva, zatímco největší „dřevíčka“ zůstávala dívkami ostentativně přehlížena. Vzpomínám na zážitek méj dcery, které se podařilo ukořistit nejlepšího tanečníka hned několikrát za sebou. Ona byla v sedmém nebi, on jen pravil: „Už zase?“

A čas plynul dál. Díky nezměrné trpělivosti a houževnatosti tanečního mistra se z dívek pomalu ale jistě stávaly tanečnice, kterým se při zaznění prvních taktů hudby rozvlnilo do rytmu nejen jejich tělo, ale teď již i nohy, které se elegantně sunuly po parketu. A to často i proti vůli spolutanečníka, který se toulal myšlenkami kdesi jinde. Viděl se v naprosto jiné místnosti, kam se obvykle stahovala mužská část kurzu. Tam, stojíce někdy i potmě, pokojně pokuřující, se vyhýbali potupnému tanci. Ne však na dlouho. Taneční mistr, dobře znající tyto finty, regulérně stahoval potřebný kontingent pánů z oněch míst, a znovu a znovu je dopravoval zpět do tanečního sálu.

Ted' se zase usmívám.

Vidím totiž poslední prodlouženou, při které jsme my, garde-dámy, zářily jen radostí a štěstím, občas nám dokonce dojetím ukápala i nějaká ta slzička. Aby taky ne. Naši potomci se vznášeli ve víru tance jako nějakí profesionálové.

Po dřevěných nohách ani památky. Přerod larvy na motýla byl tím dokončen.

Divte se tedy, že nyní dychtivě prahnu po malé repetici. Tentokrát však s méj vnučkou.

Společenská rubrika

Milí krajané, nezapomínejte nám včas zasílat zprávy o významných událostech ve Vašem životě.

27. ledna 2007 oslavil narozeniny pan **Bohumil Pokorný**. Přejeme vše nejlepší, hlavně hodně sil v boji s nemocí a radost a spokojenost v rodině i mezi krajany.

28. února 2007 oslaví narozeniny dlouholetý člen Besedy, bývalý hokejový mistr, pan **Oldřich Zábrodský**.

Oběma oslavencům ze srdce blahopřejeme.

21. listopadu 2007 se narodila **Debora Anna**, dcera Martina Cohena a Pavly Čujanové.

6. prosince 2007 se narodil **Lucas Georges Václav**, syn Laurenta Waneta a Lenky Načeradské

24. prosince 2007 se narodil **Vojtěch**, syn Vladimíra Brtníka a Mileny Kopečné.

27. prosince 2007 se narodil **Thomas**, syn Thierryho Poncé a Hany Staňkovské.

13. ledna 2008 se narodila **Karolína**, dcera Davida Zelinger a Irmgard Anglmayer

Všem šťastným rodičům i miminkům upřímně blahopřejeme, necht' rostou ve zdraví a lásce!

+++++

5. prosince 2007 zemřela paní **Anna Fasko – Chmelíková z Gentu**, dlouhodobá členka Besedy.

Upřímnou soustrast manželovi a příbuzným. Čest její památce!

+++++

KALENDÁŘ ČESKÉHO KRAJANSKÉHO SPOLKU BESEDA :

1) Návštěva Evropského parlamentu	Budova Paul Henri Spaak, vchod z parku Leopold, rue Wiertz	Úterý 19. 2. 2008 od 10h45
2) Josefovská zábava	Acacialei 37A, Willebroek	Sobota 8. 3. 2008 od 19h30
3) Divadelní představení „Lucerna“	Radnice Woluwe-St.-Lambert Konferenční sál, stanice Tomberk	Pátek 11. 4. 2008 od 19 h Sobota 12. 4. 2008 od 17 h
4) BBQ	„Bois des Rêves“, Ottignies	Neděle 8. 6. 2008 od 12 h

Členské příspěvky: 12 € osoba, 17 € manželé, každý další dospělý člen rodiny 8 €.

Děti a studenti neplatí.

Účet Besedy: 310 – 4819299 – 37

Příští číslo Zpravodaje vyjde v květnu, uzávěrka je 20. dubna 2008.

Připomínky a příspěvky nám posílejte na e-mailovou adresu Besedy spolek.beseda@email.cz,
nebo poštou na adresu **Český krajanský spolek Beseda, 15, Rode Kruisstraat, 2830 Willebroek**
Telefon: **0032 (0)3 / 866 05 07**